

[Damgaard Nielsen]

kender. Den består næsten udelukkende af organisk materiale, og det er til gavn for vort fugleliv og Ramsarområderne dernede. Der er et liv i det, som der ikke findes magen til ret mange andre steder. Jeg vil vove den påstand, at med den nænsomhed, bønderne dernede har behandlet deres jord med, kunne vi være tjent med, at de fortsatte med det.

Det viser sig også i de områder, at det, der bliver naturfredet, ikke kan passe sig selv, og skulle vi tale om natur i bedste forstand, så må man sige, at naturområder er dem, der kan passe sig selv uden menneskers indblanding.

Det kan det område dernede ikke. Det slår i tidsler, og hvis ikke vi havde landmændene og kreaturerne til at holde tidslerne i ave, ville der i hvert fald overhovedet intet liv være for fugle. Derfor er det helt forkert at slå an med en fredning af de områder. Det hævdes godt nok, og det kunne måske for nogle år siden være rigtigt, at man med kreaturer kunne holde afgræsning af arealet, men vi ser tendensen i øjeblikket: kreaturerne forsvinder, og vi ved også, at så snart køerne er slagtet, er det også slut, kære venner, med opdræt af kvier og stude, og hvad der skal være af kødkvæg. Det lader sig ikke forene.

Der er nogle offentligt ejede arealer i de områder. Staten har en forsøgsgård på omkring 70 ha plus måske 30 ha jord andre steder dernede. Man kunne forestille sig, at man nedlagde den forsøgsgård, der er i området. Hvad vil man med en forsøgsgård, når man vil frede arealet? Man kunne måske spørge, om det var en idé, at staten lavede en jordfordeling i området, så de landmænd, der ønsker fortsat at dyrke deres jord, fik lejlighed til det.

Der var en, der sagde til mig for nylig, at når folk med jord i hovedet bestemmer over folk med jord under neglene, går det rygende galt. Her er et lille eksempel, der kunne tyde på, at det er noget sådant, vi er i færd med. Jeg vil gerne så stærkt, som jeg kan, opfordre det høje Ting til at stemme imod dette forslag ved tredje behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 125 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD, KRF og VS) mod 4 (FP).

Første næstformand (Knud Østergaard):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 145:

Forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (Afslutende ansættelse ved et selskabs fraflytning til Grønland og skattefritagelse for TV 2 m.v.).

Af ministeren for skatter og afgifter (Foi-ghel).

(Fremsat 14/1 87. Første behandling 22/1 87. Betænkning 18/2 87. Anden behandling 3/3 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Albrechtsen (VS):

Jeg skal blot meddele, at vi i VS nøje har studeret den argumentation, som hr. Lenger fremførte vedrørende det her forslag under førstebehandlingen. Vi er nået til den konklusion, at ud fra den argumentation kan man kun stemme imod forslaget, og vi er enige i den.

Det, som selvfølgelig er afgørende, er, at man ved skattefritagelse for TV 2-selskabet lægger op til yderligere støtte. Det kan man så beslutte at gøre, men hvis man vil støtte dette selskab med skatteydermidler, burde det foregå åbent og klart over en konto på finansloven, således at skatteyderne kan se, hvor deres penge bruges.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 121 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD og KRF) mod 6 (FP og VS).

Første næstformand (Knud Østergaard):

[Første næstformand]

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 107:

Forslag til lov om ændring af lov om støtte til de små øsamfund (trafikstøtte m.v.).

Af miljøministeren (Chr. Christensen).

(Fremsat 26/11 86. Første behandling 9/12 86. Betænkning 4/3 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Løvig Simonsen (S):

Under dette forslags første behandling fremhævede jeg især tre ting, som vi kunne ønske en forbedring af.

Den ene var de tre kommuner, som havde særlige problemer, nemlig Skælskør, Bjergsted og Ravnsborg, hvor udgifterne pr. indbygger til oprettelse af færgestøtteordningen var langt højere end for andre tilsvarende kommuner. Vi ønsker selvfølgelig at få drøftet dette problem, og jeg er tilfreds med, at vi i betænkningen har fået anført, at dette bliver der taget højde for af den særlige pulje til vanskeligt stillede kommuner, og såfremt en sådan ikke skulle eksistere det kommende år, tager vi en drøftelse af forholdene i udvalget. Jeg har det indtryk, at både ministeren og vi er indstillet på at yde hjælp, hvis det bliver nødvendigt på dette område.

Det andet store problem var, hvor stor den særlige § 4-støtte, altså ø-støtten, skulle være. Jeg bebrejdede ministeren ved første behandling, at det var, ligesom der var afsat for få midler, ikke mindst i betragtning af de midler der var brugt de foregående år. Det er selvfølgelig glædeligt, at vi nu er enige om, at dette beløb kan hæves. Det kan jeg sige så meget mere, som der måske var et flertal, der ønskede ganske bestemte beløb, men også at man fra regeringens side fandt, at denne sag ikke skulle splittes mellem opposition og regering.

Det har betydet, at den særlige østøtte til projekter af den ene eller den anden art bliver hævet til 2,2 mill. kr. årlig. Jeg vil ikke undlade at gøre opmærksom på det særlige, at de lån, der betales tilbage, går ind i puljen og derved genbruges af øsamfundene. Det synes jeg er en udmærket spore til at få anbragt midlerne mest hensigtsmæssigt.

Lad mig sige, at man ikke i en sådan situation kan undgå fejlskøn og fejlplaceringer, og det må vi selvfølgelig lære af. Man skal være tolerant over for, at sådanne ting kan ske, for det er uhyre vanskeligt at få projekter op at stå på grund af de kommunikationsproblemer, der er på de små øer.

Jeg synes, at man indtil nu har haft en heldig hånd med at fordele midlerne både til det kulturelle og til det erhvervmæssige. Det er helt rigtigt, at når det drejer sig om kulturelle foranstaltninger, er der ikke tale om tilbagebetaling, men når det drejer sig om erhvervsprojekter, er der selvfølgelig tale om det, når de bliver rentable. Det synes jeg er en udmærket ordning. Jeg er også tilfreds med den måde, man hidtil i Planstyrelsen har behandlet tingene på i samarbejde med Ø-sammenslutningen.

Det tredje problem er øsekretariatet. Vi er glade for, at vi kunne få tilslutning til, at dette beløb blev fastsat til ½ mill. kr. årlig. Man kan altid diskutere, om det er tilstrækkeligt, men det er i hvert fald min opfattelse, at skal man køre et sekretariat på disse vilkår, vil det være en klar betryggelse for Ø-sammenslutningen at vide, at det er den halve million øremærket til, og derudfra kan de så planlægge deres videre aktiviteter. Jeg tror godt, jeg kan sige på Ø-sammenslutningens vegne – selv om jeg ikke er medlem deraf – at de er meget tilfreds med det resultat, der er nået. Det er vi også. Men jeg tror, de er lige så tilfredse med, hr. minister, at vi har opnået det i enighed, og det er jeg også.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Ligesom den socialdemokratiske ordfører vil jeg gerne på Det Radikale Venstres vegne udtrykke tilfredshed med og glæde over, at det i udvalget er lykkedes at nå en løsning, som øsamfundene vil kunne leve med. Det gælder både forholdene omkring selve støtten og omkring sekretariatet.